

רע"פ 4823/20 - יוחנן בוקשפן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4823/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: יוחנן בוקשפן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בעפ"ת 48544-11-19 מיום 3.6.2020 שניתן על ידי כב' השופט מרדכי כדורי

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בעפ"ת 48544-11-19 (כב' השופט מ' כדורי) מיום 3.6.2020, בגדרו נדחה ערעור המבקש על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט נ' נחשון) בתת"ע 1751-01-19 בגדרה נדחתה בקשת המבקש לביטול פסק הדין.

רקע והליכים קודמים

1. ביום 27.2.2018 קיבל המבקש דו"ח תנועה לפיו השתמש בטלפון הנייד בעת נהיגה, בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. המבקש ביקש להישפט וביום 10.3.2019, משלא התייצב לדין נשפט המבקש בהיעדרו, הוא הורשע והושת עליו קנס בסך 1,000 ש"ח (תת"ע 1751-01-19, כב' השופט נ' נחשון) (להלן: פסק הדין הראשון). ביום 8.5.2019 נעתר בית משפט השלום לבקשת המבקש לביטול פסק הדין תוך קביעת מועד חדש לדין. המבקש לא התייצב לדין שנקבע ובתוך כך, ביום 18.9.2019, הורשע המבקש בהיעדרו והושת עליו קנס של 1,000 ש"ח (להלן: פסק הדין השני). ביום 28.10.2019 דחה בית משפט השלום את בקשת המבקש לביטול פסק הדין השני, בקשה זוה נוספת נדחתה בתאריך 10.11.2019.

עמוד 1

2. ביום 3.6.2020 דחה בית המשפט המחוזי את ערעור המבקש על החלטת בית משפט השלום מיום 28.10.2019 שלא להיעתר לבקשתו לביטול פסק הדין השני. המבקש לא התייצב לדיון בערעור, בית המשפט המחוזי החליט לדון בערעור בהיעדר התייצבות המבקש ודחה את טענות המבקש לגופן משקבע כי בלבול או שכחה אינם מהווים נימוק להיעדר התייצבות; כי טענות המבקש לא נתמכו באסמכתאות; וכי לא הונחה תשתית עובדתית שיש בה כדי לשנות מן התוצאה.

ביום 25.6.2020, בית המשפט המחוזי דחה את בקשת המבקש "לביטול ההחלטה לסגירת התיק ולפתיחת התיק מחדש" והבהיר כי לא ניתנה החלטה על מחיקת הערעור בשל אי התייצבותו, אלא ניתן פסק דין הדוחה את הערעור לגופו של עניין. משכך, סעיף 208א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, אינו חל בעניינו של המבקש. בית המשפט שב ודחה את טענות המבקש לגופן וקבע כי הטענה לפיה הנהלת בתי המשפט הודיעה למבקש שכל הדיונים בטלים בשל מצב החירום בשל נגיף הקורונה, נטענה בעלמא, ללא סימוכין ומבלי שהטענה מתיישבת עם ההגבלות שהוטלו במסגרת תקנות בית המשפט ולשכות ההוצאה לפועל (סדרי דין במצב חירום מיוחד), התשנ"א-1991. ביום 1.7.2020 דחה בית המשפט המחוזי את בקשת המבקש לעיון חוזר בהחלטתו מיום 25.6.2020 משקבע כי טענות המבקש אינן מהוות עילה לעיון חוזר.

נימוקי הבקשה

3. בבקשת שלפניי שב המבקש על נסיבותיו האישיות ועל טענתו לפיה לא התייצב לדיון בבית המשפט המחוזי משום ש"הודיעו לו מנהלת בתי המשפט שנוכח מצב החירום, כל הדיונים בטלים עד להודעה חדשה" וכי מצב החירום הוביל לאי וודאות שמנעה ממנו לקבל את יומו בבית המשפט. לשיטתו, לא ראוי שבתי המשפט יפסקו במעמד צד אחד. עוד טוען המבקש כי קיבל את הזימון הרשמי לדיון רק לאחר מועד הדיון בבית המשפט המחוזי.

דיון והכרעה

4. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

כידוע, רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם עולה שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינים הפרטיים של הצדדים; או במקרים בהם מתעורר חשש לא-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 3188/20 בינימין נ' מדינת ישראל 31.5.2020). בענייננו, הבקשה עוסקת כולה בענייני הפרטי של המבקש ואינה עומדת באמות המידה האמורות המצדיקות התערבות של בית משפט זה.

ולגופו של עניין, המבקש לא התייצב לדיונים בעניינו באופן שיטתי. בית משפט השלום מצא לפנים משורת הדין לבטל את פסק הדין הראשון ולקבוע מועד חדש לדיון אך המבקש לא השכיל לנצל את ההזדמנות הנוספת שניתנה לו ואף לא התייצב לערעור בעניינו בבית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעור המבקש לגופו של עניין ולא משום היעדר התייצבות. על כן, הטענה לפיה המבקש לא קיבל את יומו בבית המשפט לא מחזיקה מים ואין לו להלין אלא על עצמו.

5. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, א' באב התש"פ (22.7.2020).

ש ו פ ט
